

Emeklinin İlk Günü

– berberce · 21 Kasım 2023

Kolay değildi otuz yıl çalıştıktan sonra emekli olup bir kenara virane ev misali kaderiyle başbaşa bırakılmak daha acısı işsiz kalmak...O sabah ne uyanmak istedi derin uykusundan ne kalkmak istedi sıcak yatağından ne de kahvaltı yapmak istedi,saatler durmuştu sanki onun için ve hiçbir şeyin önemi yoktu.Oysa ne hayaller kurmuştu bugünler için ancak krediler elini kolunu bağlıyor,bir çıkar yol bulabilmek için oynamadığı şans oyunu bırakmıyordu.Spordan nefret edip hiç maç seyretmeyen Mahmut amca,emekli olduktan sonra hiçbir maçı kaçırmıyordu,eşi sorardı:"Futbolcu mu olacaksın bu yaştan sonra?"

Mahmut amca ise bir iç çeker şöyle derdi:

"Eğlence,hanım benimkisi eğlence.Küçükken hep kaleci olmak isterdim belki spora olan tutkum yıllar sonra yeniden ortaya çıkıyor."

"Para ne illet bir şeymiş ki hanım,düşmanını dost edermiş,nefretini sevgiye dönüştürmüş."diyemiyordu karısına ve karısının bazı sorularını da cevapsız bırakıyordu:

"Geçen hafta yenilmesini istediğin takımın bu hafta neden yenmesini istiyorsun?"

"İddiayı tutturmak için,"diyemiyordu tabi.

Mahallede üç beş esnafın sabahtan akşama kadar okey oynadıkları bir kahve vardı,oranın yolunu bile bilmezken şimdi daimi müşterisi olmuştu.

O kadar şanslıyki Mahmut amca,ilk gün iş teklifi aldı:

Kahveci dayı:

-Üzülme Mahmut,biz de zamanında bu yollardan geçtik,Allah ömür verdiği sürece işin biri biter, biri başlar.

-Beni bu yaşımda kim işe alır abi, çıraklık da yapamam.

-Sen de kendi işini yaparsın.

-Ne iş yeri açacak kadar sermayem var ne de iş yerini ayakta tutacak kadar eşim dostum,tanıdığım.

-Benim söyleyeceğim işi yapmak istersen bunların hiçbirine gerek yok.

-Ne işi yapacağım abi?

-Hurdacılık...İster karton topla,ister teneke ister şişe ister demir;emekli maaşından fazla kazanırsın.